



גיליון מס' 254



# יביע אומר



בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

## פרשת בשלה

מאמר השבוע  
חא"צ ראש הכוללות  
הרב יגאל כהן שליט"א



### מבחן האִשֶׁר

על המצוה יש לו שִׁכָּר על השמחה. ועל כן מי שעובד עבודת המצוות שלא בשמחה ראוי לענש. והשאלה הנשאלת: איך אפשר להאשים אדם שלא שמח כשהוא מרגיש חסר תמיד? אדם שפואב לו חלילה, או בחור בן חמשים שעדיין לא התחתן, איך אפשר לומר לו 'אתה חייב להיות שמח'?

התשובה לכל השאלות שהזכרתי נמצאת במלים האחרונות בפסוק: "מרב כל" - בורא עולם נותן לכל אִחָד ואִחָד מאתנו גדיוק את הצרכים שלו, ועל כל אִחָד ואִחָד מאתנו עובדים מליונים של דברים טובים ככל הגע ורגע, וכל מה שבורא עולם מצוה עלינו הוא להתעלם ממה שאין לנו, לפתח את העינים ולהתבונן במה שיש לנו.

כדי לבחון את מדד האִשֶׁר שלנו כמה אנחנו מאשרים בעצמנו ובכל החיים סביבנו, צריך לשאל את עצמנו שאלה פשוטה: "האם אנו חושבים ומרגישים בעולם הזה בני מזל או לא?". כלומר, אם ננסה לסכם לעצמנו את החיים שלנו עד עתה, האם אנו מרגישים שהמזל שלנו טוב והולך לנו בחיים? או חלילה ההפך, אנו מרגישים שהמזל שלנו רע ולא הולך לנו כלום בחיים? אם ננסה לפרט קצת יותר את השאלה, נשאל את עצמנו: "האם אנחנו מרגישים בני מזל בגוף שחננו אותנו אלוקים? באשה או בבעל שיש לנו? האם אנו מרגישים שיש לנו ברכה במעשה ידינו? בעבודה שאנו עובדים? בילדים שזכה אותנו הבורא? בתכרן בהם? האם אנו שמחים בקרובי המשפחה שיש לנו?"

אנשה לפרט יותר את הנושא בחיי היום יום. יהודי הפותח את עיניו בבקר צריך מיד לומר: "מודה אני לפניך מלך חי וקיים שהחזרת בי לשמתי בתמלה רבה אמונתך" (סדר היום דף ב ע"ג). מיד אחריו שהוא עושה צרכיו ורוחץ ידיו, מכבד: "אִשֶׁר יצר את האדם בתכמה" (ברכות ס:), כלומר, האדם מודה לבורא עולם על החסד שעושה עמו בכל שעה שהגוף תקין ומוציא את הפסלת. לאחר מכן מכבד ברכת 'אלהי נשמה' (שם) - מודה לה' על בריאת הנשמה, נתינתה והחזרתה לתוך הגוף.

וכך נפרט את החיים שלנו לפרטים רבים ונשאל את עצמנו איך אנחנו רואים אותם, האם אנחנו רואים את הדברים הטובים שיש לנו בחיים או חלילה ההפך. מה שנענה לעצמנו, זו התשובה הברורה ביותר לדעת עד כמה אנחנו מאשרים בחיינו...

### להביט בטוב

בורא עולם מצוה אותנו לאהב אותו, כמו שנאמר (דברים ו, ה): "ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך" - כל יהודי, בכל מצב בעולם, מצוה לאהב את הבורא ותכרן בכל לבו - אהבת אמת. איך אפשר לצוות על האדם לאהב? הרי זה דבר המסור ללב ותלוי בהרגשה, ולא תמיד הדבר בדינו להרגיש שאנחנו אוהבים? אנשים סובלים ממחלה חלילה, אנשים סובלים מקשיים בפרנסה או בזוגיות, איך אפשר לומר לאדם כזה לאהב את ה' ותכרן כשקשה לו? ואפלו אדם בריא, שצריך להיות שמח במה שהבורא חנן אותו, איך נתן לצוות עליו לאהב את הבורא עולם?

ואחר כך מכבד ברכות השחר, שהם הודיה לבורא עולם על שפקח לו את העינים והוא רואה, שנתן לו יכלת להזיז את האברים שלו, ועל שהגוף שלו בריא וקם מהמטה זקוף, ועל שיש לו בגדים ונעלים, וכמעט על כל פרט שיש לו הוא מודה לבורא עולם. וכך גם כשאנחנו שותים את הקפה בבקר, קדם לכן צריכים אנו לברך: "שהכל נהיה בדברך" - תודה רבה, בורא עולם, על הקפה הטעים שנתת לנו. וכך גם על הלחם ושאר מאכלים. וכך במשך כל היום, על כל הנאה שיש לנו אנחנו צריכים לברך ולהודות. אחת הסבות לרובי הברכות היא כדי שנתבונן כמה אנחנו בני מזל, וכמה שפע של טובות וחסדים עוטפים אותנו. וכן פותח רבנו הרמב"ם (פ"א מהלכות ברכות ה"ג): "וברכות רבות תקנו חכמים דרך שבח והודיה ודרך בקשה כדי לזכר את הבורא תמיד". ענין שם.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

מאמר השבוע



הנהגות מן



שאלות ותשובות



מעבר לסגולה



לאשת החיל



פנינים מהפרשה



מוסר עם סיפור



**עוזרים בבניית הבניין ושותפים בכל הזכויות שיהיו בו לנצח!**

**בוא ותהיה שותפים**

בנייתו של בנין שני - 2000 מ"ר לתיכון 25 תלמידים או בנין 4000 מ"ר לתיכון 50 תלמידים תכלול בתוכה חנויות חנויות וכו' ויבני יחד עם בנין שני.

בנו כן יזמן להקדיש את המימן קודש או יודיע ליוזם הנכונות או לעילוי נשמת

**03-8000-770**

זמני כניסה ויציאת השבת  
הזמנים לסי' לוח "אור החיים"

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
16:56	16:53	16:53	16:56
17:48	17:44	17:45	17:48
18:22	18:19	18:19	18:23

כניסה: 16:56  
יציאה: 17:48  
ר"ה: 18:22

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 16:36

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמתו לברכה ורפואה להצלחה בטל: 03-8000770  
פרטי ח-ן לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר





**הנהגות מרן**  
רבנו הרב עובדיה יוסף זצק"ל

## כואבת לי היד

אברך שהזדרז וקנה את ספרו "יביע אומר" ח"ז שיצא לאור באותו יום (תשנ"ג), בא במיוחד להתפלל תפילת שחרית עם מרן רבינו בביהכ"נ "חזון עובדיה" שע"י ביהכ"נ הגדול "היכל שלמה" כדי שיכתוב לו הקדשה. לאחר התפילה הוא פנה לרבינו וביקשו שיכתוב לו הקדשה על הספר. אמר לו רבינו בהערכה "כבר הספקת לרכוש את הספר?! על אף שכוואבת לי היד כי כתבתי כל הלילה, אני אכתוב לך" (מתוך ספר מלך ביופיו. ניתן להשיג במספר 053-315-7539).



**שאלות ותשובות**  
מאת סוהנו הרה"ג יצחק כהן שליט"א

**שאלה:** יש לנו עץ שהוא בתוך עציץ. האם צריך להמתין שלוש שנים לערלה?

**תשובה:** גם עץ שבתוך העציץ אפילו אם העציץ למטה סתום, צריך לחכות שלוש שנים לערלה (מרן יו"ד סי' רצד סעיף כו).

**שאלה:** האם מותר לתת מפירות הערלה לבעלי חיים?

**תשובה:** אין לתת מפירות הערלה לבעלי חיים שפירות ערלה אסורים וצריך לזרוקם או לקוברם (מרן יו"ד סי' רצד סעיף א).

**שאלה:** כבוד הרב חיכינו שלוש שנים שיעברו על העץ בשביל לאכול את הפירות ורצינו לדעת מה עושים עם הפירות של השנה הרביעית?

**תשובה:** בשנה הרביעית כל הפירות שקוטפים נקראים "נטע רבעי" וצריך לחלל אותם על מטבע שווה פרוטה (ומברכים על חילול הזה בנוסח המובא בסידורים), ואז הפירות מותרים באכילה כמו פירות מעשר שני, וצריך לשים לב להשמיד את המטבע לאחר החילול, או שמחללים אותם על סוכר בשווי של שווה פרוטה וזורקים את הסוכר (מרן יו"ד סי' רצד סעיף ו').

**שאלה:** אני נוסע כל יום לתפילה ברכב לפני ברכות השחר וברכות התורה ושומע דברי תורה ברדיו ורציתי לדעת אם מותר לשמוע דברי תורה לפני ברכות התורה?

**תשובה:** שומע כעונה, וכמו שמי שמדבר דברי תורה צריך לברך קודם ברכות התורה כך גם מי ששומע ד"ת ברדיו או בשיעור וכיוצא בזה יברך קודם ברכות התורה (הלכה ברורה סי' מז סעי' ב).

**שאלה:** האם מותר לאכול פלאפל שטיגן אותו גוי?

**תשובה:** גם בפלאפל צריך להקפיד שטיגנו יהיה יהודי וכדעת מרן (יו"ד סי' קג), ומכיוון שעיינו הרואות שפלאפל עולה על שולחן מלכים ונמצא במסעדות ואולמות יוקרה, ולכן בני ספרד צריכים להחמיר כדעת מרן שיהודים יטגנו אותו.



**מעבר לסגולה**  
מאת הרב אלוה עמר שליט"א

## המלחמה הנסית

**בזכות מי הנס?**

כשיצאו בני ישראל ממצרים בא עמלק ונלחם בישראל. בסיומה של המלחמה בונה משה רבינו מזבח להודות לבורא עולם על הנסים שעשה לעם ישראל, ומציינת התורה ששמו של המזבח נקרא "ה' נסי" (שמות יז, טו).

מבאר המדרש (ילקוט שמעוני שם) ששמו של המזבח נועד להמחיש שהנס לא נעשה בזכותנו אלא בזכות ה'. אך בהמשך דברי המדרש משמע שהנס נעשה בזכות בני ישראל, לכן קרא משה רבינו את שמו של המזבח "ה' נסי" כביכול נס שלי, שואל ה'זרע שמשון': לכאורה סותר המדרש את ראשית דבריו.

ומבאר ה'זרע שמשון', כי באמת הקב"ה אוהב את בני ישראל וחפץ להושיעם, וכאשר איננו ראויים לנס והנס מגיע מאתו יתברך אומר לנו הקב"ה: אומנם אני עשיתי את הנס אך אני משתף גם את שמכם שכביכול הנס הוא שלכם. ולכן נקרא המזבח בשם ה' משום שבזכותו הנס, ובנוסף לכך גם נוספת המילה 'נסי' כביכול בורא עולם נותן גם לנו חלק בנס ומשתף את שמו הגדול להראות לנו עד כמה אנו חבבים לפניו, וזה מלמדנו יסוד עצום, שהקב"ה יכול להושיע כל אחד גם

אם אנו לא זכאים, והוא עליידי שנפנה אליו בתפילה ותחנונים אזי ישמע את תפילתנו וישפיע עלינו שפע של ברכה בכפל כפליים.

## פרנסה משמים

סיפור מדהים שהתרחש לפני מספר שנים הממחיש לנו כיצד בורא עולם יכול לשלוח ישועה לאדם בכל דרך. בשנות החמישים כשהחל גל העליה ממרוקו, פנה יהודי פשוט לרבי מאיר אבוחצירא זצ"ל הנקרא בפי כל ה'בבא מאיר' ושאל אותו האם לעלות לארץ ישראל? ה'בבא מאיר' השיב שלו שהדבר ראוי ביותר, אך היהודי הביע את חששו שמא לא ימצא פרנסה בארץ משום שאינו יודע קרוא וכתוב, ה'בבא מאיר' השיב לו שאין לו לחשוש מכך, משום שבורא עולם שולח פרנסה לכל אדם בין למי שידע קרוא וכתוב, ובין למי שלא יודע. ובמעמד זה הבטיח לו ה'בבא מאיר' שתהיה לו 'עבודה לכל החיים'.

## בטחון שדה

ואכן אותו יהודי עלה לארץ והתגורר באזור העיר חיפה, לימים התקבל בנו של אותו יהודי לעבודה ברפא"ל ושימש כעוזר לאחד מהנדסי הטילים של המפעל, באחד הימים רואה הבן את המהנדס שהוא סר וזועף, לשאלתו מה קרה? השיב המהנדס שנוצר מצב 'בלתי נסבל' כאשר מצד אחד אסור לזרוק ניירת משרדית לאשפה משום נוהלי 'ביטחון שדה' שמא יפלו המסמכים לידיים זרות, ומצד שני כבר אין מקום במדפים לאכסן כל כך הרבה ניירת, ואין למנהל זמן במקום לעבוד להתחיל לשבת ולגרוס דפים

במגרסה, דבר זה טורד את שלוותו, העוזר חשב לרגע ואמר, אני חושב שיש לי פתרון עבורך, אבא שלי יהודי תמים שלא יודע קרוא וכתוב, אפשר לתת לו לבוא לכאן לגרוס ניירת במגרסה ללא חשש 'בטחון שדה' משום שאינו יכול להבין את תוכן הניירת. הרעיון מצא חן בעיני המהנדס ולאחר שבירר שאכן אותו יהודי לא יודע קרוא וכתוב קבלו אותו כעובד מן המניין ברפא"ל.

כך עבד האיש במשך למעלה משלושים שנה עד שהגיע לגיל פרישה, כאשר כל אותן השנים סיפר האיש לכולם כיצד החיסרון שלו הפך ליתרון, דבר כזה רק בורא עולם יכול לעשות. אך לאחר שפרש לפנסיה חש שאין לו תעסוקה במהלך היום, לכן נסע לבנו של ה'בבא מאיר' רבי דוד חי אבוחצירא שליט"א ואמר לו ה'בבא מאיר' הבטיח לי עבודה לכל החיים וכעת אני בבית ללא עשייה, וגם אף אחד לא יעסיק אדם פשוט כמוני, אמר לו רבי דוד, אם אבי הבטיח לך 'עבודה לכל החיים' כך יהיה. ואכן לאחר מספר חודשים פנו לאותו יהודי שנית מרפא"ל אם יואיל לשוב ולקחת את התפקיד בשנית משום שלא מצאו מישהו שיכול למלא את מקומו. כך חיים כאשר יש אמונה בבורא עולם, וכפי שאמר הנביא (שמואל א יד, ו) "כי אין לה מעצור להושיע, ברב או במעט".

## הודעה חשובה לאוהבי תורת ה'זרע שמשון'

כל מי שמעוניין לרכוש מארז של חמישה סטים (עשרה ספרים) מהספר 'מעבר לסגולה' המבאר את ה'זרע שמשון', ולהפיצם בבתי הכנסת בסביבת מגוריו, יפנה להיזכרות 073-222-1250 וזכות הצדיק תעמוד לכם ותברכו מן השמים.



## פנינים מהפרשה

ויהי הענן והחושך ויאר את הלילה (ד. כ.)

### "ויהי הענן והחושך, למצרים. ויאר, עמוד האש. את הלילה, לישראל וכו'". (רש"י)

תמה הגאון רבי חיים פלאגי זצ"ל בספרו "חיים תחילה", מדוע הוצרך הקב"ה להחשיך למצרים, אדרבה, עדיף היה שיאיר להם את הדרך, כדי שימהרו ביאתם לים? ברם, לעיל (יד, י) נאמר "והנה מצרים נוסע אחריהם", ומפרש שם רש"י שהתורה מתייחסת למצרים בלשון יחיד, להורות שרדפו אחרי ישראל "בלב אחד כאיש אחד". ולכן ממשיך שם הפסוק "וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה'", שכאשר ראו ישראל שהמצרים פועלים נגדם באחדות גמורה, חששו מאוד וצעקו אל ה', כיון שידעו שלאחדות יש כח גדול והצלחה מרובה (וכמו שמצינו בדור הפלגה). מה עשה הקב"ה? האפיל את דרכם בענן וחושך, וכך בחסות החשיכה, נתקלו איש ברעהו, נוצרה אינדרלמוסיה, קטטה ומריבה, וממילא סר כוח אחדותם. (ועיין עוד לעיל א, י). ובענין כח האחדות, המשילו משל נפלא (הובא בספר "נאה דורש"): אדם הלך בדרך, והנה רואה הוא לפניו בנין רב קומות שעל גביו מתנוסס שלט, ובו כתוב באותיות מאירות עינים "גן עדן וגהינם". הסתקרן האיש, ושאל את השומר שעמד בכניסה לבנין, "וכי יש גן עדן וגהינם בעולם הזה?". הזמינו השומר: "יכנס כבודו ויראה בעיניו". נכנס, והחל לעלות במדרגות הבנין. בקומה הראשונה מצא לפניו דלת שחורה, ועליה כתוב "גהינם". פתח בהיסוס ונכנס. לעיניו נגלו שולחנות ארוכים ועליהם מפות וכלי אכילה, וליד השולחנות מסובים אנשים רבים שממתינים לארוחה. והנה הבחין בדבר מוזר עד מאד - לכל האנשים שם היתה יד ישרה כסרגל, מבלי יכולת לקפל את ידם. עד מהרה נכנסו המלצרים, והגישו מטעמים כיד המלך אל השולחן הרחב. ניחוחו הערב של האוכל המשובח גירה את תאבונם של היושבים, והם ניסו למוגו לצלחתם בשפע, אולם משוכה רצינית ניצבה בדרכם. מכיון שידם ישרה היתה, הם לא הצליחו לקפלה ולמוגו לצלחת, וגרוע מכך הם לא היו מסוגלים להגיש את המזון לפיהם. נסיונות רבים נידונו לכישלון, ועלה והתסכול הלך וגבר. בסופו של דבר, התייאשו ונתרו כולם רעבים, כשנפשם יוצאת אל המזון הטעים שמול עיניהם. "זה אכן גהינם!" אישר לעצמו ההלך בעצב, "כמה מתסכל לשרת ולנסות כמה פעמים ביום להגיש את האוכל לפה, ולהיכשל!". הוא פנה ויצא מן האולם, ועלה לקומה העליונה. דלת לבנה קידמה את פניו, נושאת את השלט עליו מתנוסס הכיתוב "גן עדן". קולות שירה זמרה נשמעו בעדה, וניחוחות ערבים פשטו מחוצה לה. פתח ללא היסוס ונכנס. והנה, נגלה לפניו אותו מראה מהקומה התחתונה. גם כאן למול עיניו שולחנות ארוכים עם מפות וכלי אכילה, וליד השולחנות יושבים אנשים רבים הממתינים להגשת האוכל, אך בניגוד לקומה למטה, באולם זה נושבת אוירה נעימה ושמחה. הביט, ולתדהמתו הרבה, גם לאנשים כאן יש יד ישרה שאינה יכולה להתקפל. תהה הכיצד שמחים הם, ומה מבדיל אותם לטובה משכניהם מ'קומת הגהינם'. המתין בקוצר רוח לרגע שבו יכנסו המלצרים, לראות מה יעשו הסועדים. לא חלף זמן רב, וצוות מלצרים נכנס ובידיהם מגשים עמוסי כל טוב, מאכלים משובחים ומשקאות יקרים. הם הניחו הכל על השולחנות, והאיש הזר מתבונן בסקרנות ובבמתח. והנה, ברוגע ובחיוך, מזוג היושבים את האוכל כל אחד לצלחתו של חברו שיושב מולו, ללא צורך לכופף את ידם, וכל אחד האכיל את היושב לעומתו בתורנות ביניהם. המחזה היה מדהים, והאחדות המופלאה שנוצרה הביאה את כולם לשירה ושמחה כמותה לא ראה... והנמשל: לכל אדם יש בחירה, האם ייראו חיוני כגן עדן או כגהינם חלילה. אם הוא חי בסביבה שכל אחד חי ודואג רק לעצמו, הרי שהוא דן את עצמו לחיי גהינם, ואילו כאשר הוא חי בחברה שכל אחד דואג ונותן לשני, חיוני יהיו גן-עדן על ידי אדמות.



## לאשת החיל

### קשר עם אבא

תפילה... כל אחת מאיתנו הייתה רוצה להיות בעלת תפילה. אחת כזאת שהתרפיה שלה בחיים זה לשפוף שיח לפני מלכו של עולם. תפילה אחת ביום לנשים זו חובה, אך יותר נכון, צריך להסתכל על זה במבט של זכות. תפילה אחת ביום לנשים זוהי זכות. זכות לדבר עם בורא עולם 'בהכרח', גם אם שכחת במהלך היום.. גם אם טרדות היומיום והשגרה המבורכת השכיחה ממך את העיקר, אז חכמים נתנו לנו מתנה, שלפחות פעם ביום נפגש עם מלך מלכי המלכים - שהכול שלו. ההצלחה בעבודה, בעוגה, באוכל, הבריאות, השידוך או הבעל, הכול מכלל - בידו. בורא עולם שאצלו המפתחות לכל מה שנחלום ונבקש.. שאין נסתר מנגד עיניו, ואין לו שום מגבלה - איתו, עם הגדול והנורא הזה - נפגש לפחות פעם ביום, איזו זכות. כשמסתכלים על זה בצורה כזו, מיד עולה המחשבה: "אפשר יותר?" - בוודאי שניתן יותר, בכל רגע נתון כל אדם בעולם יכול להתחבר ישירות לבורא עולם על ידי מחשבתו ודיבורו. בכל צעד שאת עושה ביום, כדאי לך לפנות לאבא שבשמיים ולבקש סיעתא דשמיא - עזרה משמיים, ברכה במעשה ידיך. ככה מצליחים. ככה מחוברים, ולא שוכחים את העיקר בחיים. אותו בורא כל יכול - הוא גם אבא שלנו - ולא רק שהוא אבא, אלא אבא אוהב, אבא שרוצה רק טוב! אין רחמן יותר ממנו.. אין מטיב יותר ממנו. הוא הראשון שרוצה שיהיה לך הכי טוב שיש, וכל מה שהוא עושה, עושה מאהבה עצומה אלייך. גם אם מתעבב, גם אם קשה, תסמכי עליו. הוא יודע הכי טוב.. הוא החליט שזה הכי טוב עבורך עכשיו. ועוד משהו שניתן לעשות הוא.. להתפלל. תבקשי מעומק הלב שיחיש לך את הגאולה, לך, ולכל עם ישראל. שיעשה הטוב בעיניו תמיד, אבל שגם את תזכי לראות את הטוב. לא תמיד אנחנו זוכים להרגיש מתיקות בחיים, לעיתים ישנן תקופות עם ניסיונות וקשיים, אבל תמיד תמיד נזכור, שגם כשקשה - יש פה מנהל לעולם. שהוא אבא, אוהב הכי גדול שלך.. הוא ברא את העולם והחליט שככה הכי טוב עכשיו לבת שלו. לבת היחידה והאהובה שלו. וזכותנו לבקש "אבא, בבקשה שגם נרגיש את המתיקות, בבקשה שנרגיש את החיבוק והאהבה שלך בכל שלב בחיים..". לתפילה יש כוחות נפלאים, עצומים.. תפילה מעומק הלב בכוחה להוריד מעמסה כבדה מהלב, כל מה שמעיק עלייך, כל מה שקשה.. והכי חשוב - כל מה שאת רוצה להודות עליו.. שפכי כמים ליבך לפני אבא. אבא היקר והטוב, אבא שמסתכל כביכול משמיים וכל יום מחכה למוצא פיך. הוא מחכה לשפוף שפע טוב, אנחנו חייבות להכין כלים על ידי התפילות. לדבר עם השם, לבקש ולהודות... זו התרפיה הגדולה ביותר לגוף. להודות, לדבר ולבכות... מעומק הלב ומעומק ההבנה שרק הוא יכול לעזור לי, לא משנה איפה אני ומה אני עושה.. רק הוא יכול לעזור. ההרגשה אחרי תפילה היא הקלה ושמחה, שאת יודעת שיש מישהו ששומע אותך ומטפל בעניינים.. בצורה הטובה ביותר שיש. ואין חזק ממנו, ואין אחר שיש לו פתרונות טובים יותר. אז למי נפנה אם לא קודם אליי? לעיתים אין לנו ישוב הדעת לתפילה, העצה לך היא - הכנה לתפילה. כמה דקות (או שניות) לפני התפילה, להבין ולחשוב לפני מי אנחנו עומדות, לסדר את המחשבות, להרגיש את הזכות העצומה ואת השתפכות הנפש.. וגם אם לא התרכזנו בזמן התפילה - לא נתרגש, לא נכעס ונתייאש מכל התפילה. אלא נשתדל להתרכז מעט.. אפילו בברכה אחת, אפילו בכמה מילים, כל פעם תרכז כמה שניתן יותר, כך מאמנים את השוריים במוח להתארך, ולהתרכז עוד ועוד.. כל פעם מארזים בקצת את זמן הריכוז בתפילה. התפילה שלך כל כך חשובה ויקרה אצל בורא עולם והיא כה משפיעה ועוזרת. כשאמין בעוצמת המעשים והמילים שיוצאות מפינו יהיה לנו הרבה יותר קל לרצות ולהתפלל, לא רק כחובה. אלא כזכות....

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571



מוסר עם סיפור  
מאת הרב יעקב עמר שליט"א

## דמעות של אמא

הבה ונתמקד ביסוד ברכה זו, מה המיוחד באפרים ומנשה שכל בית ישראל מברך דווקא בברכתם, מה ראה יעקב אבינו להנחיל זאת לכלל ישראל די בכל אתר ואתר.

התורה היא מלשון הוראה, יש לנו פה הוראה בתוך הברכה. יעקב אבינו מתבונן באפרים ומנשה כבר במשך 17 שנה, והוא רואה את גדלותם התורנית ומידותיהם המופלאה, ומדובר באופן שהם גדלו בערוות הארץ - מצרים, שיא הטומאה באותם ימים, בלי ישיבה בלי חברה תורנית, באבא שהוא מנהל את המעצמה המשך בעמוד האחון

בפרשתנו ישנה נקודה מאד חשובה ומעניינת שכדאי שנתחזק בה. יעקב אבינו מברך את אפרים ומנשה בברכה שבמרוצת הדורות היא הברכה הנצחית "ויברכם... בך יברך ישראל ישימך אלוקים כאפרים וכמנשה". וברש"י כתב: הבא לברך את בניו, יברכם בברכתם. וביעב"ץ כתב שמנהגם של ישראל לברך בליל שבת את בניהם בברכה זו, שאז יורד השפע וראוי לברך אז.



## המשך "מוסר עם סיפור"

היה בחור שאמא שלו הגיעה לשיבה ודמעתה על לחיה, ובקשה לשוחח איתי על בנה, וסיפרה שהיא בסייעתא דשמיא זכתה לחזור בתשובה אבל בעלה נשאר רחוק משמירת תורה ומצוות, וכן בנה הגדול, והצליחה לקחת את בנה הקטן לשיבה, וזה התלמיד שאצלי בשיעור.

והיא פרצה שוב בבכי שהנה היא עומדת לאבד את הבן הזה, הוא מתחיל להיות קשור לעולם ממנו ברח, והיא באה ליטול עצה ותושיה.

ואני אמרתי לעצמי אנה אני בא, נשאתי תפילה חרישית לאבא שבשמים שישים בפי את המילים הנכונות עבורה, וכך אמרתי לה: אמא! תבכי! תבכי! תבכי! ואל תפסיקי לבכות, כי רק הדמעות האלו יעזרו לו. ובכל זאת אני יעשה עוד השתדלות כדי לשוחח איתו לדבר איתו ולעודד אותו.

ומה אומר ומה אדבר, תפילותיה קרעו רגיעים, והבחור הזה גדל והתגדל והיום הוא מבחירי עולם הישיבות, שקוע בלימוד וספוג ביראת שמים. הכל מדמעות של אמא.

הגדולה ביותר בעולם, כל האפשרויות שכביכול לא יהיה להם קשר לתורה, והנה מתבונן בהם יעקב ומה הוא רואה?! שתי נערים שידועים להתמודד ושמרו על עצמם והם כראובן ושמעון כשבטי י-ה.

מיד אומר יעקב אבינו "בך יברך ישראל" אני רוצה שכל אבא יברך את הילדים שלו שייגדלו בתורה ויראת שמים ומידות טובות כאפרים וכמנשה, שאף כל הניסיונות וההפרעות שלא להיות קשורים לתורה, הם נשאו נאמנים מאד לה' יתברך.

וזה הוראה לנו, בדור יתום שרבו בו ענייני הטומאה, והיא חוגגת בכל מקום, לאן שנפנה, אז הבה ונגדל ונרומם ונתפאר בילדינו, ולא נפסיק להתפלל עליהם.

וכאן נביא את תפילת החזון איש שכתב לאמא לבנה, וכדאי תמיד להזכירה, וזה לשונו: יהי רצון מלפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו, שתרחם על פלוני בן פלוני ותהפוך את לבבו לאהבה וליראה שמך, ולשקוד בתורתך הקדושה, ותסיר מלפניו כל הסיבות המונעות אותו משקידת תורתך הקדושה, ותכין את כל הסיבות המביאות לתורתך הקדושה" עכ"ל. (קובץ אגרות ח"א אגרת עד)

ואשתף אותכם בסיפור שאני מעורב בו: כשלימדתי בישיבה בנתניה

מדי שבוע מתקיימת חלוקה של עשרות מוצרים, פירות ירקות, מוצרי חלב, סמתיים לילדים, מדי פעם גם עופות ודגים ועוד... לכ-700 משפחות מעוטות יכולת שהמוצרים האלה עוזרים להם להתקיים למשך כל השבוע,

בואו ותהיו חלק מהמפעל העצום הזה של עזרה לעוד משפחות במצוקה.

**לתרומות חייגו: 03-8000770**

## רוצה להיות שותף באחזקת תורה של 100 אברכים?

בית המדרש "יביע אומר" בבני-ברק מציע לכם שותפות גם באחזקת תורה וגם בעזרה למשפחות נזקקות.

בתרומה חודשית לבית המדרש אתה יכול!

לפרטים חייגו: **03-8000770**

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים